

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315010656
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2315010656.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci proti obžalovanému L. K. pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Galante zo dňa 30.9.2015, sp. zn. 1T/124/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. marca 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie okresného prokurátora zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Galante bol obžalovaný L. K. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., zo zločinu pozbavenia osobnej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20, § 182 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/, písm. f/ Tr. zák. a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty spolupáchatelstvom podľa § 20, § 219 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

s doposiaľ nezisteným páchatelom dňa 23.09.2014 v čase medzi 15.30 hod. až 16.00 hod., v priestore rodinného domu číslo XXXX v obci P. fyzicky napadli W. T., ktorého zvalili ho na brucho na dlážku, ruky mu dali za chrbát a nasadili mu putá, následne mu ruky, tvár, ústa, stehná a nohy v členkoch oblepili lepiacou páskou, pričom ho obvinený L. K. začal prehladávať a z vrecka mu vytiahol peňaženku, v ktorej mal finančnú hotovosť v presne nezistenej výške 4 000,-€ až 5 000,-€, 20 000,- Kč (726,82 €), malý technický preukaz od vozidla Škoda Fabia, evidenčného čísla 3M5 9694, zelenú kartu, občiansky preukaz, 2 kusy platobných bankových kariet Master Card z K. X., a. s., všetko na meno W. T., následne mu z vrecka vybral kľúče od vyššie uvedeného vozidla zn. Škoda Fabia, kľúče od jeho prenajatého bytu a bytu jeho rodičov v L., potom ho spoločne zdvihli zviazaného a zobrali ho do podzemnej pivnice domu, kde sa ho obvinený L. K. začal pod hrozbou fyzického násillia vypytovať, kde a koľko má peňazí, aké má limity na výbery z platobných kariet a aké má PIN kódy k platobným kartám, na ktoré otázky mu z obavy o svoj život a zdravie odpovedal, následne ho ešte viac zviazali, ruky mu priviazali k nohám, a potom ho nechali v pivnici uvedeného, zamknutého rodinného domu a oni odišli na neznáme miesto, následne dňa 23.09.2014 pomocou bankomatovej karty vydananej na meno W. T., v X. použitím bankomatu U., a. s. W. XX v čase o 17:51:53 hod. z účtu W. T. číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného vo K. X., a. s., vybrali hotovosť vo výške 600,-€ a v čase o 18:01:41 hod. vybrali z uvedeného účtu W. T. číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX hotovosť vo výške 1.100,-€, pričom W. T. sa podarilo z pivnice vyslobodiť približne 00.30 hod. dňa 24.09.2014, kedy si privolať pomoc, čím poškodenému W. T. spôsobili škodu vo výške 10.842,24,-€, pričom poškodenému zranenia spôsobené neboli.

Za to súd obžalovanému podľa § 188 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2, § 36 písm. k/,l/,n/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. je obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. je obžalovaný povinný podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Podľa § 56 ods. 1, § 57 ods. 1 Tr. zák. mu uložil i peňažný trest vo výške 5.000,- (päťtisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol obžalovaným úmyselne zmarený, súd mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor čo do výroku o treste, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a uloženia obžalovanému primeraného zákonného trestu odňatia slobody bez použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák. s tým, aby obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň sa domáhal doplniť chýbajúci výrok rozsudku ohľadom náhrady škody a zaviazat' obžalovaného nahradit' poškodenému škodu vo výške 2.842,24 Eur.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí v záverečnom návrhu modifikoval odvolanie okresného prokurátora v tom, že bude potrebné ukladať obžalovanému trest bez zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák. a pri ukladaní trestu bude potrebné vypustiť poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. k/, vzhľadom na vyjadrenie splnomocnenca poškodeného ale i písm. n/, nakoľko v danom prípade vyhlásenie obžalovaného po vine nemožno považovať zároveň za poľahčujúcu okolnosť v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia , pričom zdôraznil, že obžalovaný skutok spáchal vo forme spolupáchateľstva , čo predpokladá, že by mal vypovedať pravdu a ozrejmiť samotnú osobu spolupáchateľa, čo však z jeho strany urobené nebolo.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo a tak dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie smerovalo len čo do výroku o treste odvolací súd obmedzil prieskumnú povinnosť len vo vzťahu k tomuto výroku.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že na hlavnom pojednávaní obvinený po zákonom poučení v súvislosti s § 257 ods. 1 Tr. por. učinil vyhlásenie, že zo žalovanej trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu obžalobou sa v plnom rozsahu cíti byť vinným. Súd následne na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného k okolnostiam uvedených v § 257 ods. 5 Tr. por. a následne súd konštatoval aj po vyjadrení prokurátora, že sú splnené zákonné podmienky na prijatie vyhlásenia obžalovaného a zároveň , že sa nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný doznal k žalovanej trestnej činnosti. Na základe vyššie uvedených skutočností okresný súd vykonal dokazovanie ohľadne výroku o treste.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že súd nevykonal dokazovanie ohľadom výroku o náhrade škody, nakoľko mal dostatočným spôsobom za preukázané, že obžalovaný ešte pred vyhlásením o vine zdokladoval súdu okolnosť, nahradenia celej spôsobenej škody poškodenému W. T., ktorá škoda bola stanovená a vyčíslená v obžalobe. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd mal za preukázané, že obžalovaný uhradil poškodenému v priebehu trestného konania sumu 8.000,- Eur , čo potvrdil poškodený vo výpovedi zo dňa 1.10.2014, pričom zostatok škody bol obžalovaným uhradený bankovým prevodom na účet poškodeného dňa 29.9.2015 v sume 2.844,- Eur.

K samotnému ukladaní trestu je potrebné uviesť, že súd pri úvahách o druhu a výmere treste prihliadol na ustanovenie § 36 písm. k/, písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný L. K. doposiaľ súdne trestaný nebol. V minulosti bol riešený pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a sankcionovaný pokarhaním. V mieste bydliska je všeobecne hodnotený. Do spisového materiálu boli zadovážené obhajobné listinné materiály preukazujúce osobné pomery obžalovaného. Otec obžalovaného od roku 2003 trpí ťažkým zdravotným postihnutím a je odkázaný na pomoc svojho syna a rovnako maloletá dcéra obžalovaného nar. v roku 2011 sa nachádza v dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave, ktorý si vyžaduje jej osobitnú starostlivosť. Obžalovaný sa aktívne podieľa na dobrovoľníckej práci v diagnostickom centre pre mládež. V súčasnosti je zamestnaný na pracovnej pozícii manager. Ďalej poukázal na to, že obžalovaný popísal pohnútku a motív jeho protiprávneho konania, ako i na to, že svoje konanie úprimne oľutoval, ospravedlnil sa poškodenému a zároveň prejavil

i účinnú snahu smerujúcu k náhrade spôsobenej škody. Súd pri ukladaní trestu prihliadol na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, kedy mal dostatočným spôsobom za preukázané, že obžalovaný sa doznal k trestnej činnosti, túto aj oľutoval. Ďalej mal preukázané, že obžalovaný svojim postojom a aktívnou činnosťou spolupracoval a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní aj pri vydávaní doličných vecí pre účely objasnenia celého prípadu a v neposlednom rade mal za preukázané, že obžalovaný sa pričínil o odstránení škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne uhradil spôsobenú škodu poškodenému. Ako priťažujúcu okolnosť hodnotil okresný súd skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov. Na základe týchto skutočností potom okresný súd dospel k záveru, že pri ukladaní trestu je potrebné aplikovať aj zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. Pri aplikácii predmetného ustanovenia okresný súd vzal do úvahy predovšetkým ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Tiež zohľadnil okolnosť, že trest má postihovať páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Z vyššie uvedených okolností je teda nepochybné, že okresný súd sa v dostatočnej miere zaoberal všetkými rozhodujúcimi okolnosťami nevyhnutnými pre ukládanie trestu. V danom prípade zohľadnil predovšetkým účel trestu v zmysle § 34 Tr. zák., pričom náležitým spôsobom zohľadnil spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku priťažujúcej a poľahčujúcej okolnosti, ako i samotnú osobu páchatela a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že v osobe obžalovaného sa jedná o doposiaľ netrestanú osobu. Možno tiež skonštatovať, že u obžalovaného sa jednalo v zásade o výnimočné vybočenie z jeho obvyklého spôsobu života, pričom jeho osobné pomery tak, ako sú už vyššie popísané, najmä skutočnosť, že žije so svojou družkou a stará sa o nezaopatrené a zdravotne postihnuté dieťa ako aj o zdravotne postihnutého otca, ako i na jeho pracovný pomer, jeho zaradenie, jeho aktivity v občianskom živote, skutočnosť, že svoje konanie oľutoval, priznal sa k spáchanému činu a prejavil účinnú snahu o nápravu a zároveň uhradil i spôsobenú škodu, sú okolnosťami, ktoré v dostatočnej miere i podľa názoru krajského súdu postup okresného súdu pri aplikácii zmierňovacieho ustanovenia plne opodstatňovali. V podrobnostiach v tomto smere krajský súd poukazuje na správne a vyčerpávajúce dôvody prvostupňového rozhodnutia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje.

K samotným námietkam okresného prokurátora ohľadom použitia zmierňujúceho ustanovenia ale i poľahčujúcich okolností v podobe § 36 písm. k/, a § 36 písm. n/ Tr. zák. je potrebné uviesť, že s takýmto stanoviskom okresného prokurátora nie je možné sa stotožniť. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k/ Tr. zák., teda, že páchatel sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu je potrebné poukázať na samotné dôvody prvostupňového rozhodnutia ale predovšetkým i na skutočnosť, že tak ako vyplýva z obsahu spisu, obžalovaný už v prípravnom konaní uhradil sumu 8.000,- Eur, ktorú skutočnosť potvrdil i samotný poškodený, pričom nie je dôvod neveriť obžalovanému v tom smere, že na účet, ktorý v prvom prípade uhradil túto sumu a ktorý je pripojený k spisu, uhradil i zostávajúcu čiastku v sume 2.844,- Eur, ktorá skutočnosť nebola žiadnym spôsobom spochybnená. V tomto smere preto použitie poľahčujúcej okolnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia bolo opodstatnené. Rovnako pokiaľ ide o námietku okresného prokurátora v tom smere, že obžalovaný sa náležitým spôsobom nepodieľal a nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní pre objasnenie trestnej činnosti najmä s poukazom na skutočnosť, že nebola stotožnená osoba spolupáchatela, je potrebné poukázať na to, že z výpovede obžalovaného nepochybne vyplýva, že spolupáchatela poznal iba krátku dobu a polícii pri svojom výsluchu jasne uviedol všetky okolnosti a podrobnosti, ktoré mu ohľadom tejto osoby boli známe. Za takéhoto stavu preto i takéto vyjadrenie obžalovaného možno v každom prípade považovať za poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., v zmysle ktorej je potrebné za poľahčujúcu okolnosť považovať skutočnosť, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Je tiež potrebné poukázať i na samotnú prax všeobecných súdov že už i samotné vyhlásenie obvineného v zmysle § 257 Tr. por. je poľahčujúcou okolnosťou v zmysle citovaného ustanovenia a za takéhoto stavu preto krajský súd neakceptoval námietky zástupcu krajského prokurátora, ktorý modifikoval v tomto smere odvolanie okresného prokurátora. Rovnako krajský súd neakceptoval námietku okresného prokurátora, ktorou sa domáhal doplniť chýbajúci výrok o náhrade škody už s poukazom na vyššie uvedené okolnosti ohľadom škody, kedy krajský súd mal za dostatočne preukázané, že obžalovaný škodu poškodenému uhradil. V tejto súvislosti poukazuje i na samotné vyjadrenie splnomocnenca poškodeného, ktorý nemal vedomosť o tom, či škoda poškodenému

bola alebo nebola uhradená , avšak z vyššie uvedených okolností krajský súd túto skutočnosť mal za dostatočne preukázanú.

Na základe vyššie uvedených skutočností je teda potrebné skonštatovať, že trest v tej podobe akej bol obžalovanému uložený napadnutým rozsudkom je trestom, ktorý je spôsobilý i podľa názoru krajského súdu splniť účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozsudku, odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.